

НЕ ПЛАНЦА ТЕННѢ
СЪ ТЕСНОЕ БО СОУДОМ
ЕУАВЪУЕСЪ СОУТЕЮЖ
ТНННОПЪ ЕМЪ ЛУМ
ЫДЕСУСОУЪРНТЪ ТОЖ

“Waar Ik ben, daar zal ook mijn dienares zijn”.
Joh. 12,26

Vol vertrouwen op Gods goedheid en gelovend in de
belofte van onvergankelijk leven is van ons heengegaan onze
beminde medezuster

Zuster M. Pacifica
Bernardina Henrica Maria Dollenkamp

Wij blijven haar in onze gebeden en tijdens de
Eucharistieviering dankbaar gedenken.

Geboren 11 december 1910 te Lonneker
Overleden 13 maart 1996 te Oldenzaal
Begraven 18 maart 1996 te Denekamp op het klooster-kerkhof
van de St.Nicolaasstichting.

Intrede in de Congregatie van de Zusters Franciscanessen te
Denekamp op 20 februari 1940 .
Eerste professie 25 augustus 1942
Geloften voor het leven 18 november 1947

Gouden kloosterjubilée in 1991.

Zuster Pacifica kwam na haar professie in het convent te Acht,
waar haar de zorg voor de keuken werd toevertrouwd. Daarna
was zij werkzaam in de verschillende gemeenschappen o.a. te
Coevorden, Apeldoorn en Sappe-meer. In 1955 kwam zij naar
het St. Jozefziekenhuis te Enschede, waar ze twintig jaar een zorg-
gende taak kreeg op de naaikamer. In 1975 kreeg zij een plaats
in het woon-zorgcentrum De Molenkamp te Oldenzaal.

Zuster Pacifica heeft in haar kloosterleven steeds een dienende
taak gehad, die zij met ijver en toewijding verrichtte. In
Enschede en Apeldoorn had zij de zorg voor de meisjes in de
huishoudelijke dienst. In Sappemeer en Coevorden was zij
behelpzaam bij de bejaarden. Zuster Pacifica was goedig en
opgewekt van aard en maakte zich op vele-rij gebied verdienstelij-
k. Haar religieus leven beleefde zij op een heel eigen, gelovige
manier. In haar godsdienstige beleving was zij van de ene kant
vasthoudend en van de andere kant wist zij te relativiseren.

Toen haar gezichtsvermogen achteruitging en haar lopen moei-
lijker werd, was zij meer op verzorging aangewezen. Ze was
graag in De Molenkamp, ze voelde er zich thuis en was dankbaar
voor iedere attentie. Veel zorg besteedde ze aan haar persoonlijk
gebed en op een bijzondere wijze wist zij zich verbonden met de
Moeder van de Heer. Vooral in de laatste levensjaren groeide
deze verbondenheid en wist zij zich in Gods liefde geborgen.

De laatste weken werd haar gezondheidstoestand geleidelijk
minder. Voorbereid door het ontvangen van het Sacrament van de
Ziekenzalving verwachtte zij de komst van de Heer door wie
ze zich bemind wist. Wetend dat ze niet meer beter zou worden
gaf ze zich geheel over. "Het is goed zo", zei ze geruststellend op
de laatste avond, "ik ben niet alleen, de Heer is bij mij. Enkele
uren later is zij vredig ingeslapen.

“Waar Ik ben, daar zal ook mijn dienares zijn”, daarin geloofde
zij. Moge die gelovige wens nu in vervulling zijn gegaan. Dat zij
voor altijd gelukkig mag zijn bij de Heer, samen met haar zus,
Zuster M. Arnoldine, die haar in 1992 is voorgegaan.

Maria, Moeder van Altijdurende Bijstand, bid voor ons.